

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani, a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

În România abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuller, București, str. Doamnei 25, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „La loterie”.

Abonament lunar

pentru

Martie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Autoritatea statului maghiar.

In nici un stat nu s'a adevărit profunditatea paradoxului ca în Ungaria de azi, că amorul propriu în avântul său de cucerire adese-ori espune la peire chiar egoismul individual.

Cunoaștem evenimentele scrise pe paginile istoriei, cari au adus cu sine uniunea reală a Ungariei cu Austria, dar prea puțin ne ocupăm de natura, esența și efectele constituției unguerești, ca să putem spreia marea scodere a autorității interne a acestui stat.

La decadența aceasta foarte bine se potrivește proverbiala poezie italiană:

Republica tu sudi Da capo a ple Ma ni graria degli scudi Ti adatti a far da re.

Este natural însă, oă dacă statul nu are în rezervă capitale mari de sentiment pentru instituțiile de drept public — dacă izvorul celei mai îndreptățite autorități rațiunea de drept este artificială, dacă oă un cuvânt drepturile constituționale mai ales cari conțin garanțele libertății spirituale sunt persecutate cu măsuri nemiloase: progres nu se mai poate face și imediat trebuie să urmeze decadența. Aceasta înomlabil învolavă pierderea autorității statului, care imprumută splendoarea sa și spiritul de viață pentru progresul tuturor naționalităților.

Intre drepturile constituționale materiale, cari sunt violate din partea statului unguerec, locul prim îl ocupă dreptul constituțional al cultivării puterilor spirituale. În chestia acestui drept natural și filosofic ne ținem de sfântă datorință să punem în perspectivă natura acestui drept cardinal cetățenesc. Adus pe tapet, ne-am ținut fericiți ca să putem provoca genul românismului ca să deștepte în fiecare individ conștiința tuturor drepturilor constituționale, dar mai ales a acestuia. Și de ce? Oare noi, ca ființe cuvântătoare, n'avem, fără excepție, toți drept a pretinde ca să nu ne împedecă nimenea în dezvoltarea și

cultura facultăților noastre sufletești? N'avem drept a pretinde ca nimenea să nu ne strice în lucrarea și crearea operelor noastre spirituale, rezultat al muncii noastre individuale? Avem drept să pretindem! De trei-ori drept! Munca sufletului nostru n'are drept nimeni s'o conturbes! În izvorul cristalin al geniului românesc n'are nimeni drept să se amestece.

Din contră avem drept a pretinde ca să ni se dea mijloacele necesare, mijloace izvorite din banul, contribuția noastră ca fiecare să ne perfecționăm, să fim deplini conform destinației noastre.

Dar guvernantați puși în fruntea acestui stat unguerec ignorează datorița de a cunoaște necesitatea cultivării claselor inferioare ale naționalităților, nu voiesc să deștepte înfrânele sentimentul pentru tot ce e adevărat, bun și frumos. Unde voiește statul unguerec a desvolta viața de stat, când știm că oamenii au început a cunoaște, oă fără de popor înfrumusețat prin cultură nu poate să fie nici o țeară frumoasă; când știm că monopolul culturii claselor și a naționalității privilegiate pe cât ruinează societatea de o parte pe atât conturbes prin abominabila sa lucrare la bruscarea bunului simț.

Acest drept cuprinde toate condițiile esterne, dela cari depinde cultura minții și inimii tuturor oamenilor fără considerație la etate sau sex.

Cea dintâiu condițiune este libertatea individuală și națională. Dacă indivizii n'au toată libertatea civilă și politică, oăță li se cuvine după dreapta rațiune și dacă o naționalitate este aservită alteia, atunci cea aservită nu se poate ocupa cu cultura sa spirituală, și rațiunea este fiindcă abia poate să-și câștige mijloacele vieții fizice, fiindcă toată cultura este națională, și dacă e împedecată naționalitatea prin sclăvie sau influință străină, atunci e împedecată și cultura națională. Ear de altă parte vedem că natura a des-părțit genul omenesc în națiuni diverse cari se luptă pe moarte și viață până ce cea mai neputincioasă devine jertfa celei mai puternice.

Condițiunea întâiu este spiritul națiunii pentru existență. Astfel dreptul cultivării spirituale stă în cel mai strins raport cu existența și cu progresul națiunii. De aceste condițiuni fundamentale abzie o națiune atunci, când nu cultivă și știința acestui drept constituțional, al cărui obiect este cea mai esențială manifestățiune socială, care rezidă în spiritul națiunii fără a întrebuința mijloacele ilicite, mijloace de forță ca să se valideze acest drept.

Violența aplicată față de divinus drept al libertății dezvoltării propriei culturi naționale este provocarea mării dumnezești, care răstornă state clădite pe principiu babilonic.

Dr. Cassiu Maniu.

Sibiu, 13 Martie n. 1903.

Sinod episcopesc. După cum oțim în „Kel. Értisítő”, sinodul episcopesc al metropoliei gr-or., întrunit în Budapesta, unde s'au ținut și ședințele fundațiunii Goszdu, a hotărât, oă alegerea de episcop la Avad în persoana lui I. I. Pap e validă după canoane, așa că actele vor fi transpuse Matiesității Sala spre aprobare. După aceasta va fi sfârșit episcop, fiindcă înălțat deja acum la rangul de arhimandrit.

O caracterizare a Maghiarilor în parlamentul austriac. Deputatul german Dr. Löcker a zis într-o vorbire a lui următoarele: „Germanii am putut vedea în ultimele zile ale calendarului judeo maghiar, cum scriitorii germani au fost puși sub acuză și condamnați pentru o poezioară mică, care avea tendință națională, cum advoați din comune în majoritate germani au fost trași în cercetare disciplinară, pentru-că s'au folosit de limba germană în hârtiile lor, cum foile kossuthiste au adus o notiță intitulată: „Ori-oc căne e un German”. Astfel de expresiuni nu pot să ne doară, ele dovedesc însă că dincolo de Leitha locuiesc un popor compus din barbari răstăfăți.

Croații contra proiectului militar. În Zagrăb s'a ținut alături oă adunare populară, la care au participat, între alții, Dr. Starovici, Dr. Frank, etc. Rezoluțiunile votate cer pentru Croația independență financiară completă, libertatea presei, a întrunirilor, sufragiu universal, direct, secret. Sunt contra militarismului, până mai susțin însă armata cer democratizarea ei și potrivirea ei cu pretențiunile naționale și caracterul popoarelor, ce o alcătuiesc. Sunt hotărâți contra urocării contingentului de recruci.

Evreii mobilizează din nou. În camera vieneză deputatul german Skedd, împreună cu alți liberali, au adresat guvernului o interpelare privitoare la Evreii din România. Efectul va fi cel obținut și până acum: nul.

Migrecarea rutenă. În urma unui denunț făcut la poliția din Lemberg, prin care se aduce la cunoștință, oă acolo e organizată o mare mișcare revoluționară ucraină, care e în legătură cu tinerimea ucraină din Rusia, s'a introdus cercetare.

În procesul de presă al „Gazetei Transilvaniei” s'au peritacat ieri la tribunalul din Tirgu-Mureșului excepțiunile făcute de dl T. H. Pop contra punerii sub acuză. Senatul de acuzare a respins excepțiunile, dând ascultare procurorului.

Din dietă. Părinții patriei au contractat un obicei nou: ei țin vorbiri înainte de a intra în ordinea zilei, dovedindu-se prin aceasta buni speculanți într'ale obstrucționismului, oăci îl pornesc pe Széll, care nu știe vorbi, fără pe lung. În ședința de Mercuri a constatată Kossuthéthy, polemizând cu Széll, oă numirea armată comună nu e cuprinsă în legile din 1867 și 1868, oă a fost vinită numai în 1875. Széll răspunde, oă și dacă nu sunt aceste două vorbe, apărarea și chestiile de armată sunt declarate comune. Nassi se plânge, oă ministrii nu răspund cu lumile la interpelări. Se naște o discuție în privința aceasta, se cere numărarea deputaților prezenți și se constată numai 91, așa oă presidentul e silit să suspendeze ședința pe 10 minute. După pauză se reîncheie dezbaterile proiectului militar prin Olay, care impută apomyștilor, oă și-au părăsit principiile. Egrý e supărat pe deputații austriaci, pentru oă numesc armata împărătească, e supărat pe ambasadele noastre din Paris și Berlin, pentru oă răspund nemțește și e și mai supărat, pentru oă în imnul poporal nu e vorba de „rege”, oă numai de împărat. Vorbește Madarász, apoi Sécouil Makkat bácsi, care produce mult haz cu asemănările lui, oăcite dealtminteri de pe o bucățică de hârtie. Se intrerupe dezbaterile, oăci Rákay vrea să vorbească în legătură cu regulamentul casei. Se provoacă la legea de naționalități, care cere folosirea exclusiv a limbei maghiare în parlament, și cu toate acestea pe masa dietei s'a pus un gematism militar în limba germană. Presidentul îl liniștește, oă gematismul n'a fost depus în mod oficial pe masa dietei. Kubik a aflat, oă dela cancelaria curții se dau răspunsuri în limba germană. Széll presentă mai multe blanchete, toate în limba maghiară. Schmidt interpelază în chestia nerecunoașterii căsătoriilor din Ungaria în Austria. Răspunsul i-se va da de altă-dată.

G'seft și patriotism în Ungaria.

Leipzigier N. Nachr. are un articol, care caracterizează de minune pe Nemaghiarii ultraștiți din țeara noastră. Ele scriu:

Din mai multe părți primim circulare provzute pe de margini cu observări corespondențoare, în cari oasa de bancă Kormos et Comp. din Budapesta își oferă serviciile pentru cumpărarea de hârtii de valoare ungare etc. Dl inginer W. Voit Magdeburg a făcut singurul lucru potrivit, scriind dlor Kormos & Comp. o cartă postală de următorul cuprins:

Raportul D tale dela burșă de pe luna scosată l'am primit. Fiindcă Maghiarii sugrumă tot ce e german, procedând cu cea mai mare desconsiderare, se înțelege de sine, oă banii germani se întreg tot mai mult din Ungaria.

Asta l'a atins în nervus rerum pe jupânul Kormos. Noi nu știm, de câtă vreme are dlui numele acesta, care sună așa de frumos și oă e oare Maghiar de pur sânge. La tot cazul e un mare patriot, — numai oă face bucurios și gheșfuri...

Di Kormos se apucă și scrie dlui Voit o epistolă, din care dăm următoarele: „În legătură cu cartea D-voastră din 24 o regretăm, că D-ta nu voești să intri în legătură cu noi, din cauza, oă noi Maghiarii am esemila (?) tot ce e german. Cu toate, oă comercianților nu le-ar fi permis să politizeze, nu p tem tăc în privința imputării, ce ne fao, și vrem să încercăm pe scurt a vă ajuta să vă formați o altă părere despre neștiințele noastre naționale. Noi nu urim nici pe Germani, nici limba lor; din contră, sântem cuprinși de admirațiune pentru cultura germană, puterea lor și seminția lor. Noi urim numai pe — Austriaci, cari din întâmplare încă sânt o națiune, care vorbește nemțește. Pentru de-a ne apăra de atacurile lor, ne încingem cu limba noastră proprie și sântem siliți, din interes politic, să nimicim tot ce e german, oă să stăm oă un întreg încheșat politiceste.

Noi computăm la cumpărături de speculație numai courtagiul obișnuit de cor. 6.25 per Inchaere (25 bucăți), etc.

Un comentariu deosebit sau chiar o combatere nu se cere pentru scrisoarea aceasta. Ii dorim însă o răspândire oă mai mare, pentru-că arată oă se poate de clar, unde sânt mortali domnii Neomaghiarii și îndosebi dorim, oă să fie

FOITA „TRIBUNEI”

DUȘMĂNIE.

Roman.

12. De V. E. M.

Partea II (Urmare).

II.

Nițule! Nu face glume, Eu am partea mea! — Da! ia-ți partea ta până ești în tovarășie. — Dacă strici tovarășia, și-ai perdut partea. — Voi vedea eu! — Ce? Vei vedea? Dapoi ce o să faci? — Voi lua ce-i al meu! răspune Costan Știu doară, că unde-s ascunși banii. — Dar! nu te vei întinde la ei că... — Că? — Mă tem doară de tine? Ce-i? — Vei vedea. Încearcă numai! Costan își perduse răbdarea. — Ei, — o să vezi, — zise el, aprins de mânie, — o să vezi. Măne o să merg după partea mea! — Voi vedea! — zise Nițu. Acolo voi fi și eu. — Să tot fi!

Și s'au despărțit. Era seară și întunecă bese. Nițu a rămas în mijlocul drumului. S'a uitat după Costan și l'a cuprins ura. De aici înainte omul acesta îi era pedecă în cale. Ce va fi mâne? Se va duce? Ce va face el? Da dacă Costan va merge peste noapte? Da dacă va lua banii toți și va fugi cu ei? Aceste gânduri îi veniră lui Nițu, și simțea că trebuie să se scape de Costan. Și ca omul datat cu de aceste, — și-a făcut îndată planul A plecat după Costan. În casă la ortacul său era lumină. A sărit gardul și s'a dus la fereastră. Costan se desbrăca să se culce. Nițu a bătut încet în fereastră. — Costane, — zise el rîzînd, — te-ai supărat? — Treaba mea! — răspune acesta scurt — Da nu fi prost, frate. Am glumit. Voiam să vedea ce vei face. Ne-om înțelege, doară, — mai avem vreme. — Nu. Eu vreau să gat. Azi putem isprăvi dacă vrei. De azi am gătat-o cu toate. — Da mei ortace! — zise Nițu cu blândete. — Ai minte doară. Nu ne-om pune la împărțit în mijlocul drumului să ne audă cineva... — Puteai să vorbești așa, dar! tu voiai să mă spămîntezi... — Da nici poveste. Așadar! mâne o să ne înțelegem?

— Nu! — Eu vreau azi... — Bine. Dar! unde?... — Mergem în fundul grădinii! zise Costan. Atăta dorea Nițu. Să iasă numai — Vino dar!, că m'aș culca! Și Costan a stins lampa și a eșit. Au pornit amândoi spre fundul grădinii. Când au fost la mijlocul grădinii, Nițu s'a oprit. — Mă, — eu nu vîd nimic, o să dau cu capul de vr'un pom. — Prinde mă de mână! — zise Costan, și-i întinse mîna dreaptă. În clipa acea Nițu i'a prins-o cu putere, ear' cu stînga i'a înplîntat cuțitul în grumazi. Costan voia să strige, dar! Nițu i'a prins gura. L'a trîntit la pămînt și nu s'a sculat de pe el până ce nu a simțit că era rece. Atunci l'a ridicat în spate și l'a dus în mijlocul drumului. L'a pus de-a curmezișul în drum, apoi s'a dus acasă și s'a culcat, — fericit că nu are să împărțească cu nimenea banii. Altă zi țera răscolit tot satul, că Dăian a umblat prin sat și l'a omorit pe Costan, pe care de mult îl pîndise. Nițu era turbat de mânie și plîngea ca un copil după prietenul său, după Costan. De atunci au încetat toate hoțiile. Peste un an oamenii nu mai duceau frică de Dăian. Unii spuneau, că l-au mîncat fearăle sîlbățice.

Alții că l'a dus necuratul, că numai pe 10 ani au făcut țirgul, și altele. Nițu s'a însurat și se purta bine. Primele zestre, apoi a moștenit și dela părinți, așa că nime nu putea bănuți, că Nițu de unde are atăta avere. Iuonel trăia fericit cu Safta lui. Avea doi copii la școală în Măgura. Odată, venind băiatul cel mai mare dela școală, ochii lui erau plini de lacrimi. — Tată, — zise el — dreptu-i că hoțul Dăian e frate cu mama? — Cine țî-o spus-o asta? — Domnu învățator. O zis, că io-'s neam de hoți. Că Dăianu e unchiu meu. — Așa-i — zise Iuonel — Dăian îi frate cu mamă-ta. Dar! Dăian nu-i tîlhar, Dăian e mai de omenie decăt domnu-to învățator. Asta s'o știi. Numai oamenii răi i-au lăjit vestea rea... Dar! Safta începu să plîngă. Altă-dată băiatul cel mai mic venise cu un cântec învățat dela copii din sat. Era cântecul Dăianului, răspândit prin satele din împrejurimi. Mă uitau din deal în vale Vezuiu pe Dăian călare Înconjurat cu pistoale Patru pline, patru goale Patru pe picior la vale. Foacie verde Măgheran Nați auzit de Dăian

De hoțul de căpitan? Pe dealul Ognii la vale Vine pe-o îngustă cale Sorioara lui Dăian C'un mînușchiu de măgheran, Tot plîngînd și suspinînd Și din gură cuvîntînd: „Măi Dăiene și măi frate Dumnezeu din ceri te-o bate, Mai lasă-te de hoție Că-i ajunge n'pușcărie!” „Dragă sorioara mea, Nu pricepi tu soartea mea, M'am născut să voinicesc Nu m'am născut să muncesc, Foacie verde măgheran, Nu-i voinic ca și Dăian. Mare-i țeara, lumea-i mare Dăian păreche nu-și are!” Și apucînd cîntecul pe aripi de vînt, s'a răspîndit în toată țeara. La șezătoare cîntecul Dăianului îl cântau, la cărcimă, la horă, la plug și pretutindenea. Ear! vremea trecea repede. Numele lui Dăian se pomenea din ce în ce mai rar. Au venit alți oameni, copii s'au făcut holtei, holtei s'au făcut moșnegi, și aripile uitării au împăienjenit amintirile celor zece ani de hoții, cari au băgat spaimă în Măgureni și în oamenii din celelalte sate dela Brașov la Orăștie. (Va urma.)

cunoscută în Austria cât mai bine; pentru că oine știe, dacă bravul Kormos nu a primit și din Austria o astfel de cartă postală, la care a răspuns, că Maghiarii urăsc numai pe Germanii din imperiu, pe când față de Austriaci se topea de dragoste.

Revista esternă.

Peninsula-Balcanică.

Ambasadorul Franței și Italiei au exprimat Sultanului satisfacerea guvernelor lor în privința adopțiilor reformelor, și speranțe, că ele vor fi sincer executate.

Poarta a anunțat celor doi ambasadori ai Rusiei și Austriei, că comisiunea specială instituită în vederea amnestiei a fost deasemenea însărcinată de a se ocupa de repatrierea Macedonenilor emigrați în Bulgaria.

E vorba pentru reorganizarea gendarmeriei de trei ofițeri superiori germani: generalii Buedgisch și Auler Paşa și maiorul Fitzau.

Ziarului »Narodni Listy« i se telegrafiază din Salonic, că consuli Rusiei în Turcia din Europa au fost însărcinați de ambasadorul rus Zinoviev de a chema pe lângă ei pe șefii mișcării macedonene și a le recomanda de a primi reformele propuse de Europa și aderate de Sultan.

Ziarul »Național Zeitung«, anunțând știrea relativă la numirea de ofițeri germani în gendarmeria ce se va forma pentru cele trei vilaiete din Macedonia, zice, că guvernul german ar esita de sigur să dea autorizația sa, căci ofițerii germani ar fi puși într-o situațiune depinzând de controlul puterilor străine. Dar' în ceea ce privește pe ofițerii germani, cari se află deja în serviciul Porții, adaugă jurnalul în chestiune, ei vor trebui să se supună ordinelor Turciei, dacă cele două puteri, Austria și Rusia, vor consimți.

În principiu, zice »Național Zeitung«, ar fi mai bine ca acești ofițeri de gendarmerie creștini să se recroteze din contingentele statelor neutre ca Elveția, Belgia, Olanda și eventual Spania.

Răspunzând la interpelarea unui deputat din opozițiune în privința chestiunii macedonene, ministrul afacerilor străine din Grecia declară, că uneltiri diferite țineau Macedonia într-o stare de surescaltare de vre-o trei ani. Aceste uneltiri tindeau numai la căpătarea unor măsuri de îndreptare a situațiunii, dar' numai în favoarea unei singure naționalități din Macedonia. Puterile însă au luat măsuri, cari să asigure și să favorizeze în general poporațiunea creștină, și pe cari Poarta le-a primit.

Totul indică, că aceste reforme, cari au de scop de a asigura o bună administrațiune pentru toți creștinii din Turcia, vor fi cu lealitate aplicate.

Ce privește aplicarea reformelor și în alte provincii ale imperiului turcesc, i se scrie la »Pol. Korr.« din Constantinopol, că sultanul a exprimat într'adever intențiunea aceasta, fără de a o fi comunicat ambasadorilor. Nici marile vizir n'a amintit nimic despre ea.

Știri mărunte.

Impăratul german a așteptat la curtea italiană pe la începutul lui Maiu. Țarul va merge numai la toamnă.

În parlamentul englez s'au cerut pentru înmulțirea flotei 10 milioane 137.000 lire engleze.

La foametea din Bihor.

Beiuș, 10 Martie 1903.

Am oștit cu multă durere în ziare despre foametea din Bihor și mai ales din jurul Beiușului. Aceasta pe mine cu atâtă mai tare mă mănăște, căci sunt fiul acestui jur și aici și trăiesc. În anii 1860—67 când veniam în ferii dela școli în satul meu natal: un frate al meu păstoria vre-o 5—6 vite cornute ale noastre, ear' un frate câteva oișe și capre, alt frate lupta la Kövigrätz pentru tron și patrie. Tata cu surorile era la lucrul de câmp, eram adevă 9 frați. Seara toți șosiam veseli în hori coasă, unde bunica ne aștepta cu oina gătită având de toate cele trebuincioase la o casă modestă de țeran, deși aveam numai 8 jugere de pământ, — dar' era cu ce le luara și îngrășa pământul. Contribuția cu toate pesele comunale abia se uroa la 10 floreni, ce se implinia mai din moara satului, căci un boș primia 9 florini.

Dar' lucrurile s'au schimbat, a oștit timpul »eri libere«. Azi tot pe acel loc pe 8 jugere e un singur frate: Ianou nu cu mare familie. Om oștit treaz, toată ziua în lucru și totuși abia duce din zi în zi, căci dările s'au urcat așa, înocă în tot anul a trebuit să deie mai o vacă, ca să se poată răful, până-ce azi abia are 3 cornușe slabe, cu care să mai sgrătie pământul sărăcit din lipsa gunoiului. Am plâns când deună-zi fratele Ianou a fost la mine, oșt granadirul de odinioară, ca un paltin și îmbrăocat, azi nu e cu opinci și numai cu potloșge — măcar că și eu tot fi mai dau ajutor oăt pot.

Dar' nu 'mi-a fost rușine de el, ci 'l-am sărutat, că e al meu frate, e talpa bisericeii, face cruce când aude clopotul și când începe lucrul, e talpa neamului și a patriei, pentru care a luptat, e acela după a cărui și a cărui mâni scoarțoase ne nutrim cu toții. Pe lângă dările mari e minunat, că nici cel 9 florini nu 'i prea capătă acuma măcar-că arēnda morii e mai mare.

Și dacă s'a întemplat așa cu Ianou, că a rămas fără poro de olisă, fără cisme, cu acela, care nici-când nu 'și-a pus piciorul în cărcimă, n'a fumat, raohiu n'a beut numai la Crăciun și Paști 'și-a adus o leacă, ca să poată închina spre a da mulțumită lui D-zeu, că a ajuns prasnucul — atunci ce s'a întemplat cu alții mai mulți, cari ademeniți peate și de datini stricicioase și-au uitat de sine și așa le-au ajuns câștigul în mâna cărciumariului din sat și în mâna usurarilor. Dar' pe lângă toate neoscurile: procentuația și alte multe au făcut și fac sărăcia cea mai mare omului.

În urma stărilor misere: școala, cultura poporului tare puțin s'a ridicat, pentru-că poporul n'a avut și n'are de unde să facă școală corespunzătoare și

plăți învățător regulat. Preotul, care până aci a trăit din biruțul primit dela popor în astfel de împrejurări puțin a putut face. Apoi un preot cu 3—4 clase gimnastice, cu pământ de 4—5 jugere, în alt loc nici atâtă, cu bir de 50 de vici ocucuruz dela 50 fumuri, n'a avut nici îndemănare, nici timp de a face mare cultivare, ba și el înocă a uitat, și apoi s'a îngrijit să nu peară el de foame, muncind din greu, ba uneori și speculând în conta bietului popor.

Poporul altcum liber și datat la bunăstarea anilor 60—70 în bună speranță a tot împrumutat și s'a pirit, de unde execuțiile și desposedările fără suflet. În urma acestora poporul a început a fi ușor desbrăocat de datinile și credința strămoșească. Cu un cuvânt e într'un virteț continuu. Până aci mănăt de osmenii puterii, de nazariougi și de 48-ști, cari promis păgunate gratuite, ferberia liberă de rachiu, șiergera dărilor și câte mirozenii în așa mod și în o măsură, înocă om cult n'are ce 'l povățul la nimic, oă viciașe își periclitēază. Așa la alegerea din urmă de ablegat din Beiuș, ese la este un cismar și un coșocar, ambii altcum oameni fâțoși. Cismarul (ea în giner o o mapă mare în mână — oare-ce hârtie mângită — coșocarul domu mare din Pesta. Cismarul întreabă de oameni, ca să caute pe mapă care parie le trebuie din păgunatul viădicului. El arată cu mâna oătră hotar, atunci domnul din Pesta caută mapa și zice, că nu se poate aci, că acest loc e dat acuma altui sat, oi să 'și aleagă altă parte. La ce un Român zice: »aldulăso! D-zeu pre domnul acesta, oă dacă și 'ți, oă nu 'i din Pesta, și zice, că e coșocarul din Beiuș, așa bine seamănă oătră el.« Dar' pentru aceea, bietul popor tot crede și are speranță în așa nesdrăvănii. Cercul Beiușului a avut și nenorocirea, oă mai de 30 de ani a avut tot același deputat, pus cu forța, care nici odată nu 'și-a deschis gura, măcar în interesul jurului, în interes local. Chiar și eu am fost somat la o alegere, prin comisar ministerial, oă cine m'a întilnat de n'am votat eu el. Două domenii episcopoești cu 70 de sate strigau în curtea viădicească din Beiuș să trăiască: I. Vulcan și totuși a învins cel deasupra amintit cu 3—4 sate. Aci reașoție. La alegerea trecută apoi poporul nu mai ascultă, de domni, cari de 30—40 de ani li trasă-impinsă ca pe niște vite, — oă acuma ascultară de niște speculanți, cari le promisără păguni gratuite.

Speculanți, cari nu din convingere și știință, ci numai pentru aceea proclamară 48, ca să fie învirișire de bani. Și eată azi un 48 iest vrea să mântue jurul de foame și ce zice poporul? aceea, oă vor căpăta mila de cucuruz chiar dela Kossuth.*)

Eată tabloul trist material, cultural și moral, al poporului din jur. (Ba și al domnilor și al preoților români, cari nu respectăzăz hotărârile aleșilor națiunii, Redacția). Ast timp starea aceasta s'a agravat și prin aceea, că azi-toamnă n'au fost de fel poame și tare puțin ocucuruz și acesta necopt, stricat, din care nu pre-

* Apoi după alegerea proxima din Celes, așa se vede, se sistă și puțina milă, ce era să se capete.

ste mult ne vom pomeni cu pelagra, — dar' la acest lucru nime nu se gândește. Mulți și mulți oameni dela sate rabdă destulă foame.

Ce privește foametea eu am pre-șzuto și pentru-oă să atrag atențiunea forurilor competente comitatense și a guvernului, în 15 Decemvrie 1902 am trimis un elaborat de 14 pagini ziarului din Orade »Szabadság« în care pe lângă satele am tratat și miseria de aici, arătând și modalitățile prin cari s'ar putē sana, nu numai momentan, ci pentru totdeauna. Articoul a fost scris sub titlul »Gazdasági ismélés iskolák.« 200 millió beruházási körön. Népmoror.« L'am trimis recomandat adnexând și 10 timbre, l'am urgiat recomandat și tot nu 'l-a publicat. Nimic nu 'mi-s'a răspuns. Observ, că redactorul e: Szunyogh Szabolcs și fratele seu a fost Szunyogh Péter, vicecomiteles de curēnd reposit.

Când în parlament deputatul 48-ist B. F. a interpelat (oam în 15 Februarie), 'i s'a răspuns, că deja de 6 săptămāni să fac pregătirile necesare de a ajutama pe cei flămēzi cu o mie de cubule de ocucuruz. În jur sânt 200 de comune, în fiecare comună fie numai 20 săraoi, fao 1000, așa oă și o familie s'ar veni o vici, fie și 2 vici, cari stimpără foamea, una-două săptămāni, dar' până la vară sânt 20—30 săptămāni. De aceea e vorba de ajutor radical, permanent, căci foamea în acest jur, de acuma înainte îndată se va ivi, dacă nu s'ar face ocucuruz în cutare an.

Eu am vėzut împrejurarea aceasta, am vėzut, oă jurul acesta merge din zi în zi îndrēpt, pentru aceea am strigat în jurnalele noastre acum sânt 3—4 ani, ca să facem aici o bancă nu de speculă, ci de ajutor, din care apoi să ajutorăm oamenii cinstiți, cu câte o soroasă, vacă de prăsilă, când peste 2—3 ani ar reintorace și prețul și interesele modeste de 6%, dar' și bietul om rămāne cu câțiva porci sau vișel. Apoi să nu umblam cu dividendă de 14, oă destul 6, și ce ar fi de aici în sus, să ajutorăm biserica, școala, să ajutorăm pe popor la plăta învățătorului, — atunci poporul ar asculta de noi, de preoții și învățătorii lui, vėzēnd oă ochii, oă il ajutorăm și li vom binele. Dar' înzadar! rugarea mea n'a sfat ascultare. S'au făcut bănci, dar' numai de speculă, spre a umplē busunarul acționarilor fie și Romāni, cari își bat pieptul, că în anul cutare au dat 10 fl., 20 fl., fie și 50 fl. spre scopur: filantropice — poate la cutare concert, oă să 'i fie numele pus în jurnale, până-ce poporul din jur rabdă foame, pierē în întunerec, sedus de tot felul de venituri.

Pentru aceea am zis și în jurnale și e am atras și atențiunea »Asociațiunii« noastre, oă: numai din școală poate veni lumină și așa și starea mai bună materială, — de aceea, dacă avem 100 de bănci, ce greutate ar fi, dacă fiecare bancă în curs de 10 ani ar întărî câte o școală sătească. Eată în 10 ani 1000 școale întărite. Ce ușor s'ar putē face, dacă ne-am îndestulă o 6%. Intărirea unei școale n'ar costa mai mult de 1000—2000 fl.

Din școala bună poporul s'ar lumina, atāt în cultură și morală, cât și economicēte, aplicând învățătorii o studii și praxă economică. Fiecare bancă ar putē trimite la studii economice câte un învățător tiner abs. și cu diplomă de pedagogie. Der' înzadar! rugămintea n'a aflat ascultare și eată azi foametea în Bhor. Mă tem oă și în alte părți tot așa va fi de acuma înainte, îndată ce recolta de ocucuruz va fi slabă, din care cauză va trebui un remediu radical, pe care li voui espune cu altă ocaziune.

Dar' pe lângă toate acestea să nu desperăm, căci Românul are șapte vieți. În 1897 în acest timp pe aici era mai mare cerșitoria decât acum, oă și ocucuruz era cu 8 fl. însă acuma e numai cu 5 fl. Apoi pe aici nu sânt așa numiți laocăi, adevă oameni fără căpătăiu. Pe aici abia sânt într'un sat 2—3 oameni, cari să n'albă oășună, într'avlian și apoi cel puțin 2—3 jugere de pământ, — și 'și intabuleze mai fiecare, sau își vinde și ultimul purcel, care acuma are preț nepomenit.

Să nu desperăm dară, oă D-zeu va da ani roditori și eară vor rēșuna codrii de hore și doine. Dumnezeu a fost dat un »Pavel«, care a ridicat tot felul de institutiune, unde copilașii nostri se pot cultiva cu foarte puține spese. Va da bunul D-zeu un asemenea episcop, care apoi să va îngrijl de parohiile și școlile sale din jurul Beiușului, de pe teritorul domeniului seu. Se va îngrijl ca munții și păgunatul să fie economisat domestic, nu vëndut la unul-doi oameni din sat, cari apoi trag de pe bieții oameni și 2—3 prețuri, apoi pe un loc, unde ar fi destul 500 capete de vite primesc 1000 capete, — când apoi vitele șosesc acasă nu învărăte o iernate, adevă flămēnzite, slăbite și fără preț. Se va îngrijl, ca în dominiul seu să se introducă economie de modēl, atāt de câmp, oă și de vite, din care cel puțin zilerii, de cari are dominiul din primăvară până toamna în toată ziua cel puțin 40—50, să poată învăța ceva economie mai modernă și mai rațională, cari mergēnd acasă să o deprindă și în satele lor.

Apoi în diecesa Aradului înocă s'a ales de episcop un vrednic fiu din acest ținut născut, care cunoaște cel mai asocunș unghet al diecesei. Mult va putē contribui la aceea, ca poporul să fie luminat prin preoții sei în toate duminicile și sərbătorile, la mormentări și cununii, ținēndu-se toțdeauna predici și învățători folositoare, — ceea-ce de acuma înainte să va putē face ușor, pentru-că preoții avēnd congruă bună, nu va fi de lipsă să muncească din greu ca până acuma, așa zicēnd mai tare, decât un simplu țeran, ci inuși se vor mai putē proocpal fiind în curent cu esigențele timpului și ale bisericeii, pentru folosul și în interesul bine priceput al poporului.

Foametea și necoazul în present se stimpără încâtva prin aceea, că cavalerul Wilgeroth I. din Berlin a cumpērat pădurile episcopoești, un teritor de 30.000 jugere, și lemnele tăiate le va folosi la o fabrică chimică. S'a și început la lucru, lucrând 1000 de oameni cu ziua, pe anul viitor apoi și în continuu vor luca 2—3 mii de oameni. Aci incumbe apoi preoților datoria de a feri pe popor de datini și moravuri stricicioase, și ca poporul orocruel câștigat să 'l folosească spre întărirea moșiei strămoșești, spre întărirea bisericeii și școalei.

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Martie n. 1903.

Incidentul S. Sate Metropolitului. P. S. S metropolitul Ioan Mejianu petrecēnd de mai multe zile la Pesta în afaceri importante bisericești, ieri în decursul prânzului din restaurantul unui hotel s'a îmbolnăvit deodată și amēndă o oșut la pământ. Episcopii, cari erau de față, precum și membrii fundațiunii Gozadu 'i-au sărit în ajutor și 'l-au dus în oadaș sus, unde în curēnd a sosit medicul Dr. Magyarovits. Esc. Sa 'și-a venit curēnd în fire apoi a adormit. Spre seară era de tot sănētos.

Dela masa studenților romāni din Brașov. Aducem la cunoștință tuturor binefacētorilor și spriginitorilor mesel studenților nostri din Brașov că Duminică în 2 Martie v. a. c. se va celebra al doilea parastas solenn intru odichua de veci a iubiților rēșoșăși, întru memoria cărora s'au făcut donațiuni pentru masa.

Parastatul se va ține la 10 ore a. m. în biserica sf. Nicolae din Brașov (Schein) în asistența întregului corp profesoral și al tuturor școlarilor.

Spre Ideal.

Piesă în 4 acte de d-nul M. Polizu-Micșunescu.

Când stai să faci bilanțul poporului nostru, te îngrozește rezultatul, oăci rău este aici, rău și dincolo, și bine nicăiera. Trăim fără drepturi și libertate în Transilvania, unde ni-se rănește corpul național cu multă sălbătăcie nesocotită; dar' tot cu atâtă violență ni-se otrăvesc și sufletele, mânădu-se prin mii favorii individuale, pe calea corupției, ca zilnic să scadă numărul celor ce strigă dreptate, numărul luptătorilor. Românismul în Bucovina este în agonie; Rutenii ne înghit vėzēnd cu ochii. În Basarabia, de sub onutul căzăcesc, nu se mai aud nici gemetele celor-ce se prăpădesc. Vieșta la care am fost chemați numai de vre-o câteva zeci de ani, sub presiunea cauzelor fatale ni-se stringe în cerouri tot mai strâmte. Nădejdea, razemul năsuințelor noastre este și trebuie să fie puterea de vieșta din regat. Dar' chiar și acest focar are umbrele sale desastroase. Talpa țării, masa ce formează țaria numerică, puterea materială a regatului, e ținută în întunerec, e neapărată de drept, nesprrijinită de puterea statului și nechemată să contribuē la țaria morală, la țaria intelectuală a țării, care țarie adese ori este reprezentată prin elemente, cari înocă nu cugețā și nici nu simt destul de romāne-

ște. Te cuprinde groaza, când dai să cauți toate ranele ce ne rod corpul național. Perzi credința în vindecarea lor naturală și pacinică — paloșul, strămoșescul paloș e singura nădejde ce mai rămāne sufletului, în aceste momente de decepționism.

Anomaliile sociale din regat sânt constatate de mult timp. Mulți au cerut și încercat îndreptarea lor. În specie socialismul a strigat mult pe chestia țărănească, dar' ored că el a contribuit mult la compromiterea și amănarea deslegării chestiunii țărănești, chiar și prin faptul oă el confundase țărănismul cu chestia evreiască.

Azi numai avem socialiști decât pe Evrei și oățiva rēmași de timp.

Azi țărănismul e separat de chestia evreiască și nu e sprrijinit de doctrine revoluționare și anticonstituționale; deci 'l-au dispărut și dușmanii naționaliști și apărătorii dreptului. Azi toți cei cu inimă și minte romānească recunosc oă starea țeranului e o nefericire națională, e o plagă primejdioasă, ce trebuie curarisită până ce mai este timp. Contra sânt Bulgarii și Grecoteii, ce s'au îmbogățit pe pământul binecuvēntat al Romāniei, contra sânt toți acela cari simt, oă pot face față chestiunilor nebune numai prin furtul muncii bietului țeran.

Nu se poate și când și cum se va face dreptate țeranului; dar' e adevē-

rat, oă astăzi să dă lucrului o importanță mai mare, și oă mulți se gândeșc la ocuparea acestei Plevne interne. Pentru rezolvarea acestei chestiunii să urgi-tează în parlament prin jurnale și studii speciale. În timpul din urmă o vedem tratată chestiunea și în piesa »Spre Ideal«, jucată la Teatrul-Național.

Dinu Silveanu, după-ee, din cauza unui amor nefericit, era să se sinucidă la Paris, și a omorât în duel rivalul dragostei sale, se hotărăște să se re-ntoarcă în patrie și să 'și jertificească vieșta și averea pentru ridicarea țeranului român. După muncă multă și grea reușește să unească pe țeranii de pe moșia sa într'un fel de societate comunistă. Beșia, boalele și lipsa dispar din comuna Silveni, înfrumusețată o școală, biserica, teatrul, spital și asil pentru bătrāni. Traiul cel bun, regimul umanitar atrag la Silveni locuitori de pe alte moșii.

Opera lui Silveanu, înainteșc celorlalți proprietari este opera unui desocreat, este o operă primejdioasă, care trebuie zădărnicită, căci nu e bine să se deștepte țeranul, să ajungă la noțiunea unui trai mai bun, el trebuie să rămānă vita proprietarilor. Lupta contra lui Silveanu o începe vecinul seu Hristovici.

Hristovici, de origină Bulgar, după o muncă de 50 de ani, speculând mai ales munca țeranului, adună o avere de vre-o 5 milioane, ajunge senator și stă-

păntitorul administrației și justiției din județul seu.

Are un singur copil, Liliانا, fire blândă și miloasă, — seamănă mamei sale moarte ce se revoaltă de purtarea tatălui-seu o țeranii. Ea ajută pe țeranii, caută să ușureze soarta celor săraci și bolnavi; în bordieul unei vėduve bolnave face cunoștință cu Silveanu, care 'i-a lăsat o impresie bună. În timpul acesta Hristovici începe zădărnicele opereii lui Silveanu: deschide o cărcimă la marginea moșiei în drumul pe care se întorcoau dela muncă țeranii din Silveni. Cărciumarul Stoian le da de beut pe datorie, și împreună o Ivanciu, logofetul lui Hristovici, — Bulgarii amēndoi — zilnic îi ațită pe țeranii din Silveni contra bunului lor stăpān, până ce le bagă în cap bănușii oă Silveanu 'i-ar înșela. Silveanu simte primejdia ce 'i amenință opera și merge la dușmanul seu Hristovici să 'l roage să închidă cărcima. În curte se întănește cu Liliانا-Liliana e aspră cu el, și ea, care nu s'a împăocat cu purtarea tatălui-seu o țeranii, de eată-dată în fața lui Silveanu ține parte tatălui-seu și refuză de-a interveni pe lângă Hristovici. Silveanu se retrage indignat, Liliانا se vaetă de ce a fost rea cu el, care nu trebuie să creadă oă este rea. (Va urma).

Eată și Pomelnicul aceleora, pentru a căror odihnă de vezi ne vom înălța cu acest privilegiu rugăciunile noastre:

Carolina Andreea n. Palade, Mihail Andreea, Ioana Bădiliș, Ioan Bădiliș, Valeriu Bologa, Moise Branișce, George Bureștia, Ștefan Coley, Nicolae N. Ciurcu, Dr. Ioan David, Zoe N. Dima, Iosefina Dr. I. Hossan, Elena G. Ioan, Ana cav. Ioanette n. Gomboș, Diamandi Manole, Iosif Maxim, Laurențiu Maximilian, Iordan Muntean, Andrei Murăgan, Iosif Orbonaș, Ana Paraschiv, Grigorie Paraschiv, Ioan Paraschiv, Ioan Petric, Romul Petric, Virgil Popes, Andrei Popovici, Ludovic Roman, Aurelia Săcărăan, Maria Săcărăan, Ioan Sîma, Sofia Sîma, Haralampiu Stănescu, Vasile A. Urechia.

George Boeriu, Viorel Chirtop, Ladislau David, Ioan Dimitriu, Dr. Augustin Doss, Eugenia D. Eremie, Nicolae Eremias, Maria G. Grădinar, Ștefan Herța, Ioan Ionag, Gerard László Carolina I. Lengeru, Elena Marin, Elena Moacan, Ioan Moga, Cornel Muntean, Nicolae Muntean, Ioan Neștesou, Sava Nicoară, Dionisie Nistor, Lucia R. Petric, Iuliu Pipos, Sabin Pisco, Maria G. Pop, Nicolae Pop, Traian Vasile Pop, Elisabeta Popa Nascu, Hortensiu Popes, Dr. Pompiliu Popescu, Mărinel Ios. Pogarciu, Dominic Rațiu, Radu Stinghe, Ioan O. Tăraș, Henrieta Vauthier, Train Meșian.

La acest act solemn de pietate invităm cu stimă pe toți amicii și toate rudeniile iubitorilor răposiți. Brașov în 25 Februarie v. 1903. Pentru administrațiunea mesei studenților. Virgil Onțiu, director gimnasial.

Tîrg în Sibiu. Pentru promovarea prășilei de vite și pentru înlesnirea vînzării se aranjează la Sibiu în 1 și 2 Aprilie a. c. un tîrg de vite de prășilă subvenționat de stat și de comitatul Sibiu. La acest tîrg se vor împărți premii și diplome de laudă.

Plângere. Foia maghiară din loc »Szeben és Fogarasz vármegye« publică un lung articol în care se înșiră o mulțime de abuzuri și neregularități cu cari notarul român din Ludog își chinuște poporul. E dureros că poporul ar să sufere și dela cei de un neam cu dînsul.

Teara se curăță. Cu trenul de 8 au sosit ieri la Pesta 96 familii ovronești din Iași, cari mergeau spre coloniile din Argentina înființate de Rothschild. Seara au și plecat spre Viena. Incante! Drum bun!

Grosnică nuntă. Constantia Galletta și Maria Schneider se aflau Sămbătă în fața altarului bisericii din Ezeșek spre a se cunună. În cursul ceremoniei ununții, miresei i-a făcut rău și a căzut jos leșinată. Medicul chemat în ajutor a constatat că mireasa e bolnavă de tifos. Avizînd această noutate mirele i-a venit apoplexie și a murit acolo în biserică, lângă mireasă. Nenorocita mireasă a fost dusă în spital, care e plin de bolnavi de tifos, iar cadavrul mirelei a fost ridicat și dus acasă, spre a fi înmormîntat.

Lupii în Rusia. Treizeci de lucrători, cari mergeau pe malul stîng al fluviului Volga, ducîndu-se la fabrica lor, au fost atacați aproape de Samara, de o mare haîtă de lupi flămînzîți.

A fost între oameni și lupi o luptă lungă și teribilă. Șapte oameni au fost mâncați, ceilalți mai mult sau mai puțin grav răniți, au reușit să scape.

O explozie teribilă. La New York, din cauza cloonirei a două trenuri, un tren de petrol s'a aprins.

A alergat multă lume la fața locului. În acel moment au explodat vagoanele cu petrol.

20 de persoane au fost ucise și 45 grav rănite, dintre cari unele mortale.

Petroleumul aprins s'a răspîndit la mari distanțe, învăluind lumea în flăcări.

O mamă sîlbatică. Tăranca Bronislava Lemba din apropiere de Cracovia a îngropat de vie pe fetița sa în vîrstă de șapte ani, voină să scape de ea, din cauză că era bolnăvicioasă. Autoritatea a găsit cadavrul sub un adănc strat de nisip. Înaintea cadavrului mama oriminală și-a mărturisit crima.

Raiul bețivilor. Paradisul bețivilor e în Michigan. Acolo există niște cârși de abonament, cum ar fi la noi biletele de voz. Aceste cârși de abonament costă cînoi dolari și dau dreptul proprietarului lor de-a bea un întreg, în ori-ce cărcimă ar vol, fără să i-se impune cît se bea și ce se bea. Acestor informațiune o dă un mare jurnal din Franța.

Avis!

Principii contrabandisti. Principale Urusov și soția sa, pe cînd mergeau spre casă în Rusia, trecuseră cu bine peste obligata percheziție ce se face de obicei la vîmi. Un șef de tren însă, denunț pe principii șefului de vamă, care făcu din nou percheziție, găsî pe corpul principessei cînoi fonți de mătăș. Părechea principiară a trebuit să plătească o pedeapsă de zece ori mai mare decît ar fi fost vama legală pentru mătăș.

Răsboiul nou. O învățătoare croată a dîrs răsboiul nostru. Și sîntem veseli pentru asta, pentru că femele noastre vor face și mai multă ispravă — și ele sînt vestite de isprava, ce o fac — dacă se vor folosi de îmbunătățirea cea nouă. Răsboiul cel nou pentru țesut e miș, așa că îl poți pune în odaia cea mai mică, ba îl poți cococoi, încît să-l duci în mîna. După-cum i-a făcut, costează vre-o 20 cor. Pe el nu poți țese numai pânză, ci chiar covoare persiane. Prietenul nostru din Fiume de lângă Marea-Adriatică ne scrie între altele și următoarele:

Această invențiune, dela care ziarul zagrebian »Ag. Tbt.« își promite multe foloase, aravă — după modesta mea părere — mai multă însemnătate pentru finiturile lounite de Români, decît pentru Croația, fiindcă țesătura este una din cele mai de frunte industrii casnice ale țerancelor române. Și industria aceasta ar fi susceptibilă de perfecționare și de a lua proporțiuni mai însemnate, dacă nu i-ar sta în cale răsboiul cel preistoric. Are drept fratele de departe, și noi trebuie să ne folosim de îmbunătățirea aceasta.

Giron în mănăstire. Surprinzător ne vine vestea că, frumosul dandy, eroul senzaționalului roman de dragoste, Giron ar fi intrat în mănăstirea din Bruxelles a ordului Trapistilor.

Așadar vestile de cununie între Luisa și Giron au fost combinații. Totul s'a așchit. Se spune că meritul pentru despărțirea fugarilor ar fi al d-rei Adamovici, care a convins-o pe Luisa că nu o iubește, — că o înșală cu vechea lui mîndră și că tot ce a făcut Giron a făcut din vanitate.

Așa ar fi urmați apoi despărțirea.

Jaf. Martia trecută (3 Martie n.) făptuitorii necunoscuți au furat casa wertheimiană a comunei Fényes (com. Carag-Severin). În casă se aflau 3581 cor. 20 bani și mai multe obligațiuni de stat în valoare de circa 3000 cor. Păzitorii de noapte, deși au fost în imediată apropiere de locul, unde s'a comis jaful, au declarat, că n'au văzut și n'au auzit nimic. Până acum nu s'a dat de urma tâlharilor.

Impăratul Wilhelm și biblia. Scrisoarea împăratului Wilhelm despre »Biblia și Babilonia«, adresată amiralului Hollman, face subiectul unor lungi articole ale ziarelor din Germania și Austria. Marea revistă »Germania« publică în ultimul număr un articol de critică, interesant și instructiv, căci ne arată cum Germanii știu să lingusească pe împărat.

Marele Hohenzollern Wilhelm i'a adus omenirei și creștinătății un mare serviciu, spunînd lumii, că »Dumnezeu conduce toate, într'un timp cînd în camera belgiană nu era permis să se întrebuințeze cuvîntul »Providință« Dumnezească și cînd lumea a început să creadă, că omul se trage din maimuță. Istoria are să pomenească de asemenea cuvintele împăratului, că »Religia trebuie să fie păstrată în popor.«

»Astăzi nu poate fi vorba în prima linie de primul articol al Crezului, (Cred într'unul Dumnezeu...) ci de al doilea articol al aceluiaș Crez (Și într'unul Fiul...)

De aceea, mulțumim lui Dumnezeu, că avem un împărat, care va merge în mormîntul Mântuitorului, care stă mîndru sub umbra crucei, care reînnoaște în public divinitatea lui Christos. Este o faptă, care va trece în istoria universală.

Un văduv și o sută de văduve. Milionarul Alfred Howet din Sireusa și-a sîrbat în 17 a lunii trecute jubileul de 82 ani al etății sale. La sîrbara însă, care a fost splendidă cum numai un milionar escenic poate s'o facă, a invitat numai femei din elita orașului și văduve.

Vapor explodă. Un mare vapor, care se crede a fi de naționalitate engleză, a explodă în apropiere de mioul port Loemarie, situat la sud de Belle-Ile (Franța). Sgomotul provocat de explozie a fost auzit pînă pe coastă și în aceleși timp s'a văzut nava scufundându-se. Trei cadavre și numeroase sfîrșimături au fost aruncate la coastă, dar nici un indiciu n'a permis pînă acum de a se cunoaște numele bastimentului.

O mîna de om perdată. Duminică s'a aflat mîna stîngă a unui om în locul unde rîul Subolasa se varsă în Bega. Mîna era de jumătate putredă și așa nu s'a putut constata, că a fost tăiată sau ruptă dela corp. Mîna avea numai 3 degete. Poliția caută acum să afle, a cui a fost mîna și cum a ajuns la țărîmurul rîului Bega.

Toată lumea știe, că sîmînța de napi de nutreț a lui Mauthner dă recolta cea mai bună, că sîmînța de legumă a lui Mauthner e cea mai bună și că sîmînța de flori a lui Mauthner dă cele mai frumoase flori. Cu un cuvînt: Sîmînțele lui Mauthner sînt cele mai bune, dau recolta cea mai abundanță și sînt uimitor de ieftine.

Din public.*)

Mulțumită publică. (Dela producția publică a meseriașilor)

Resultatul moral și material al producțiilor noastre din 28 Februarie n. e., se datorește interesului viu, pe cari toți cei buni ai noștri îl poartă clasei noastre de mijloc. Pe cînd ne împlinim plăcuta datorință de a ne arăta și pe această cale recunoștința noastră pentru valorosul sprijin oferit, nu putem întrelăsa de a aduce sincerile noastre mulțumiri stimabililor suprasolvenți cu sumele, ce urmează: Ioan de Preda, avocat 5 cor.; Dr. George Proca, secretar cons. 3 cor.; Dr. Atanasiu Marienescu, membru al academiei rom., Leontin Simonescu, secretar metrop., Constantin Băilă, conducătorul școlii practice economice din Săliște, Nicolau Penciu, jude reg. de trib. în pens., Vasile Stan, prof. semin., Paul Muntean, subcol. c. și r. în pens., Timoteiu Popovici, prof. semin., Pantoleon Lucaș, căp. c. și r. în pens., d-șoara Elena Petrașcu, directora școlii Asociațiunii, Emil Verzariu, funcț. de bancă, Emanuil Comșa, voluntar c. și r., Ieronim Preda, funcț. cons., fie-care câte 2 cor.; Petru Ilieș, măestru compactor 1 cor. 80 bani; Ocoloman Paly, măestru măsar 1 cor. 60 b.; Dr. Tiberiu Tisu 1 cor. 40 bani; Paul Cotoș, funcț. la cons. metrop. 1 cor. 20 b.; Ioan Muntean, paroh (Agărbicui), Emil Vințeler, funcț. la »Albina«, Nicolae Văntăș, prof. semin., David Mohan, pract. la »Albina«, Ioan Simțion, librar, Ioan Silaghi, funcț. consist., Petru Tinou, funcț. la »Albina«, Eleuteriu Prelipcean, compt. militar, Ioan Radu, propriet. (Turnior), Oprea Șteflea, vice-not. comit., fie-care câte 1 cor.; Constantin Dragoș, măestru pantofar, Lazar Tritean, funcț. consist., Maria Sîrbu (Apoidul-sup.), fie-care câte 80 bani; Ioan Șut, funcț. consist. 60 b.; Petru Dragomir, funcț. la »Albina« și Mihail Pomescu, fie-care câte 40 bani.

În fine ne exprimăm sincera recunoștință și binevoitorilor dăruitori ai »Crucei«, adunat de subscrierul president cu pălăria, din care a rezultat suma de 17 cor. 45 bani, în favorul fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor noștri. Sibiu, 12 Martie 1903.

Comitetul »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«.

Victor Tordășianu, Ioan Apolzan, President, notar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Tribuna Literară.

Emigrantul.

Eu plec, o scump Ardeal din tine; Să-mi cerc norocul n'îmi strîine; Plec peste țări și mări, Căoi patria azi nu ne chiamă; Cu glasul blînd al sin' de mamă, Ci ne-a îngropat în dări.

Voi câmpii și codrii cu verdeați Ce-afător doine dăți vieați; Vă las de acum, vă las. Și vouă munți scîldați în rouă, Voi riuri mari și mici, și vouă Vă zic un bun rămas.

Șoșie vrednică și bună, Auzi! O Doamne, ciassul subă... Voi mîndri copilați, Mai stați odată n'îmi jur de mine, Acum vă las, vă las' cu bine, Cu bine duce-m'aș...

Căoi eu mă duc de tot departe, »America« îi zic din carte. La țeara n'are merg. Acolo-adun băaet la pungă Și cînd voui orde o' s'ajungă, Acasă am s'alerg.

Atunci ne va tîhul mîlăiul, Feriți de griji vom duce traiul, Trăi-vom ca Români, Ne-om face case mari de piatră Și vom ave și noi o vatră Vom fi și noi stăpâni.

O mbrățișare le mai cere Și zice-șpoi: La revedere! Privind în urmă sar. Așa la lumea n'osp Românul; Ai lui își bat de jale sinul Și se boceș amar.

El pleacă n'tren urmînd cărarea, Dar cînd i-se ivește marea, Puteri și vîz îl pier,

Oăoi marea, cînd 'și-aruncă valul, Îl face mai înalt ca dealul De-ajunge pîn' la cer.

Dar' cum se vede-ajuns la maluri, Încrede scortaș sa în valuri, Ia inima în dinți, Și pe corabie se duce, Apoi, creștin, își face cruce Rugîndu-se la sfinți.

Pe apă-i pare-o vecinicie. Ajunge-și ținta? Cine știe? Doar' numai Dumnezeu. De ajunge, nu mai vine poate, Muncește, luptă, cearcă toate, Dar' dă de și mai rău.

Și apoi gîndind la cei de-acasă, Muștrarea fruntea i-o apasă, Ear' boala-l pune 'n pat, Și mîntea cea din urmă-i vine Că n'țeara lui tot e mai bine, El moare n'ștrîinat.

Alexandru Vasiliu.

Locul omului în Univers.

Marea revistă engleză »Fortnightly Review« publică în ultimul seu număr un articol, »Locul omului în Univers« articol care va ave un mare resonet în lumea ougetătoare.

Articolul este iscolit de Arthur Russell Wallace, inventatorul teoriei »luptei pentru vieață«. În același timp cu Darwin, al soluțiunei problemei evoluțiunei, al teoriei selecțiunii naturale; el a semnat împreună cu Darwin o espunere publică a acelei teorii.

Să resumăm acest articol. Două cuvinte despre om.

De douăzeci de ani Darwin elabora în mod lent teoria selecțiunii naturale. Determinat de sir David Lyell, se hotărî să espună această teorie într'un tratat complet. În ziua de 18 Iunie 1858, pe cînd Darwin scrisese jumătate din tractatul seu, primul o scrisoare, datată din Ternate în Molugues și semnată A. R. Wallace. Această scrisoare era însoțită de un manuscris. Wallace cerea lui Darwin opinia asupra acestui manuscris, deși nu-l întîlnise decît o singură dată în vieața sa. Dacă opinia sa va fi favorabilă, îl rugă să transmită lucrarea lui sir David Lyell pentru a fi imediat publicată.

Darwin cetî manuscrisul și găsi espusă teoria selecțiunii naturale pe care el o elabora de 20 de ani. În același seară el scrie lui David Lyell: »Bine mi-ai spus: cineva mi-a luat înaintea«.

Această lucrare era opera unui om de treizeci și cinci de ani (Darwin avea cinci-zece), Wallace, bolnav de febră intermitentă la Ternate, o concepuș aproape în delir, ougetînd la cartea lui Malthus, asupra populațiunii, pe care o cetise de câțiva ani. De asemenea și Darwin concepuș teoria sa, după-ce cetise pe Malthus în 1838. În două ceasuri Wallace elaborase aproape întreg sistemul: lui Darwin îi trebuise douăzeci de ani. În trei seri Wallace scrisese memoriul seu. Darwin modifică espunerea ideii lor timp de șase ani.

În articolul, de care vorbim, Wallace nu întrebă istoria naturală, care e locul omului în univers, ci astronomia. Descoperirile astronomice dela Newton pînă acum ne-au arătat deservirgita neînsemnare chiar a soarelui nostru și întregului nostru sistem planetar printre nenumeratele stele, printre miriadele de sisteme și de nebuloșe.

Elle pare că ne-au convins, că »acest vast univers nu poate ave nici un raport direct și special cu noi, oamenii, după cum nu are cu milioanele de seri și de sisteme, din cari multe sînt cu mult mai mari ca al nostru, și poate loquite de ființe de o mai înaltă perfecțiune organică«.

De aci absurditatea de a ne închipui, că creatorul acestei inimaginabile vastități de seri și de sisteme ce umplu infinitul spațiului poate să aibă un interes special pentru nebrebnica creatură ce este omul, locuitor degradat sau rău dezvoltat pe una din cele mai mici planete atîșate de un soare de al doilea sau de al treilea rang.

»Dar' în timpul ultimilor douăzeci și cinci de ani, o masă de orecîndă de fapte și de observați, conducînd la o cunoaștere mai amănunțită și mai precisă a stelelor și a sistemelor solare a aruncat asupra raportului dintre noi și

univers o nouă și neașteptată lumină. Deși aceste descoperiri nu au nici un raport cu dogmele particulare ale religiei creștine, nici cu ale vreunei alte religii, tînd să ne dovedească că situația noastră în universul material este într'adevăr specială și probabil unică. Această situație dă un sprigin teoriei, susținută de mai mulți mari ougetători și scriitorii de astăzi, că obiceiul și scopul suprem al acestui univers imens este dezvoltarea sufletului vieșuitor în corpul sporitor al omului.

Aceasta este teza senzaționalului articol al lui Wallace.

Femeea îndărătnică.

— Acum un an mi te plîngeai de femeea ta.
— Da... Acum un an.
— Acum nu te mai plîngi?
— Nu, dragă.
— De ce.
— Am găsit un mijloc...
— S'a schimbat?
— Da de unde!
— Păi atunci?
— Să vezi. Am găsit un mijloc...
— Ce mijloc?
— Ingenios! Ai să te miri...
— Spune-mi-l și mie.
— Nevasta mea, Constanța, fie din eridetașe, fie din pricina educației dobîndite în pension are un obicei urf: să facă totdeauna contrarul de ceea ce vreau eu.

— Serios?
— Da. De pildă eu vreau să es eu ea la plimbare...
— Bun.

— Ea se bolnăvește la moment de ceva: migrenă, masea, reumatism, junghiu, mai știu eu ce... Vreau să mănânc într'o zi curoan cu caise, de pildă. Imediat îmi spune că nu poate suferi caisele sau că curoanii sînt scumpul. Așa cu toate lucrurile.

— Ce spui?
— Am suferit mult din cauza asta... Dar'...
— Dar'?

— Am găsit remediul. Și ce remediul! Să și-l spun. Poate te însori și iei o nevastă tot ca a mea.

Îi trimite de pildă o prietenă invitație la o serată pliticoasă unde trebuie să stai pînă pe la trei noaptea, să ascuți prostii, să caști, să joci cărți...
— Da.
— Eu cetese invitația și lau imediat măsuri.

— Ce măsuri?
— Să vezi. Mă fac că nu știu nimic și încep să laud casa prietenei în ohestie. O laud și pe prietina că e frumoasă, că e așa, că e pe dincolo. Constanța, nevasta mea, deja începe să strîmbe din nas și să zică: »Unde vezi d-ta atîta frumusețe? Mă mir!
— Bun.

— Pe urmă esprim dorința de-a merge la seratele zisei prietene.
— Ah! Ah!
— Atunci nevasta mea, care pînă aci era hotărîită să meargă la serată, se schimbă ca prin minune, numai ca să mă contrazică! »A! da, ai pofti să-i faci curte! Să petreci! E greu! Afară plouă, ninge. Timp imposibil! Altă dată! Să mai pun corsetul acum, după masă! Eu sfătuesc: »Aidi, dragă, fă-mi plăcerea! Ea se încapăținează și mai rău. Și cînd ved că se desbracă ca să se culce, atunci răsufu.

— Ai reușit!
— Am reușit! Atunci zic! brava metodă! Plec în oraș pe unde am gust să mă duc și scap de chinurile sindrofiei de mahala. Îți place?
— Mai e vorbă.

— Am găsit ca pasteur mijlocul de a mă feri de o boală, de o suferință.
Februarie 1903. D. Teleor.

Sosiți în Sibiu.

La 13 Martie n. 1903.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Dandov, Marghiloman, Crălova; Matasios, Haberstrumpf, Soc, Varg, S.-Odorhelu; Pertak, Niedermuer, Alba-Iulia; Paltineanu, București; Josef, Malnassy, Olaj; Kende, Erankenstein, Breitenstein, Berger, Duisberg, Hartstein, Viena; Wagner, Șelca-mică; Swarz, Heller, Rosenberg, Kreuz, Ve zar, Budapesta.

Hotel »Mihaiș«: Angelescu, Oăneni; Miron, Răb ni; Trybachsky, Krakau.

Redactor responsabil: Ioan E. Preda. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiun' Iosif Mareșchal.

Esposiția Paris: Medalia de aur.

FERNOLENDT

Vacs de ghetă și papuci,

cel mai bun din lume, se svântă curând, are lustru foarte frumos și nu strică pelea de loc. — Infinitat la anul 1832. — Depositul fabricii Viena I. Schulerstrasse nr. 21. 4 86 -52 Se capătă în toate locurile.

Ilustrații românești

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'a tot
Frumoase cât să nici nu pot
Mai frumoase să-'mi socot —
Cu mintea mea"

peste 20 variante,

care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

„Tipografia“

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Ludovic Ferencz,

croitor de bărbați,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 12,

recomandă p. t. publicului

pentru sezonul de primăvară

noutățile

soșite chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe englezești, franțuzești și indigene, din cari se esecută după măsură cele mai moderne vestimente precum: Sacko, Jaquete, fracuri și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stofe pentru **pardisiuri și „Raglam“**, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra **reverenzilor** confecționate în atelierul meu îmi permit a atrage deosebită atențiune a on. domni preoți și teologi absolvenți în casuri de urgență confecționez un rind complet de haine în timp de 24 ore. 129 1

Pflanzen wir Weintrauben
zu jedem Haus und in unseren Hausgärten.

Die Weintraube gedeiht in unserm Vaterlande überall, und es gibt kein Haus, an dessen Blumenbeet sie bei der geringsten Gelegenheit nicht zu erblühen beginnt, außerdem ist sie auch für andere Gebirge, Gärten, Säune etc. der prächtige Schmuck, ohne den, für andere Zwecke verwendbare Sämlinge nicht nur den geringsten Zweck zu erfüllen. Sie ist bei den besten Obstbauern in jeder Gegend zu finden.

Die Weintraube gedeiht in unserm Vaterlande überall, und es gibt kein Haus, an dessen Blumenbeet sie bei der geringsten Gelegenheit nicht zu erblühen beginnt, außerdem ist sie auch für andere Gebirge, Gärten, Säune etc. der prächtige Schmuck, ohne den, für andere Zwecke verwendbare Sämlinge nicht nur den geringsten Zweck zu erfüllen. Sie ist bei den besten Obstbauern in jeder Gegend zu finden.

Erste Ermittelung: Rebenschule, Nagy-Kágya, I. P. Székelyud.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pănușanca. Novela de Ioan Slavici, 120 pag. Un exemplar 20 bani.
2. Fata Vădulei de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pășărele. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
5. Pășărele și Tândală. Anecdote de Silvestru Meldevan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De F. Ispirescu, călugăr-tipograf. Un exemplar 20 bani.
7. Teia legnată. Poveste de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 10 bani.
8. Colăcișul. Obiecturile țeranelor române în nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fișa a două mame. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 20 bani.
10. Povestea lui Ișan. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăcătul. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 16 bani.
13. Războiul de masă. Legenda populară din gherul Născăușului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bănuș de Bujor. Născăuș, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Istait. Un exemplar de 20 bani.
15. Vin și Cătrina. Poveste de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui I. M. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
18. Căldăraruș. Cu trei pisicore. Poveste franțuzească de Elzenera Tănăsescu, după A. Geuvray. Un exemplar 16 bani.
19. Cernășoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poezic îndrăcăt. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din nevelaie californiene ale lui Bret Haris. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătoră. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetin. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigăciun. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 10 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 10 bani.
27. Vechiul. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 10 bani.
28. Pășărele în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sfântul. Comedie de Metiers. Un exemplar 20 bani.
30. Lumina proșilor. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 10 bani.
31. Mucăci-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-impărată și peana ei alieată. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Faiga. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spic de aur. Căcută de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Răzani. Novela de Bret Haris. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Indul. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 16 bani.
37. Prinsesa țerancească. Poveste în versuri de P. Bălu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșin. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonie Ghilețiu. Un exemplar 24 bani.
41. Possezi bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Ion. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei secoleri. Poveste de Ioan Meșin. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sima. Un exemplar 20 bani.
44. Rusalin pescarului. Poveste de Nicolae Trimbișoanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Fărești. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducerea din limba rusă de Ksen Hedoș. Un exemplar 20 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare. Cântecul bătrânești. Din colecțiile lui I. Pop Răduțanu. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatal cuvenit. Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat reg. ung. valabil din 1 Octomvrie 1902.

Budapesta—Predeal

Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat
10.—	10.—	2.10	pleacă	Viena	sosește	1.50	7.20
9.—	6.50	5.45	9.15	B.-Pesta (gara centr.)	sosește	7.10	1.50
11.56	9.07	9.27	11.19	Szolnok	sosește	3.37	11.36
2.14	10.43	11.53	12.55	P. Ladány	sosește	12.54	9.59
3.49	11.56	1.48	2.11	Oradea-mare	pleacă	11.04	8.43
4.10	12.11	2.06	2.18	Mező-Telegd	sosește	10.44	7.51
4.50	12.52	3.04	2.51	Rév	sosește	10.07	7.13
5.33	1.40	3.50	3.26	Bratca	sosește	9.32	6.33
5.56	2.06	4.14	4.16	Ciucia	sosește	9.11	6.11
6.42	2.50	5.02	4.16	Huiedin	sosește	8.37	5.35
7.23	3.30	5.49	4.52	Nadășul-un. ured	sosește	7.58	4.52
8.23	4.27	6.56	5.42	Cluj	pleacă	6.42	3.40
8.37	4.42	7.12	5.55	Apahida	sosește	6.17	3.18
8.54	4.52	8.30	6.11	Ghiris	sosește	5.41	2.56
9.11	5.13	8.59	6.27	Cucerdea	sosește	5.22	2.37
10.21	6.24	10.41	7.27	Uioara	sosește	5.54	1.27
10.47	6.52	11.16	7.50	Vințul-de-sus	sosește	3.11	12.56
10.56	6.57	11.31	7.52	Aiud	sosește	3.02	12.46
11.03	7.04	11.40	8.16	Teiuș	pleacă	3.02	12.40
11.12	7.11	11.50	8.32	Crăciunel	sosește	2.49	12.33
11.34	7.33	12.20	8.37	Blaj (angh. Tėrnavei)	sosește	2.27	12.12
11.52	7.53	12.46	8.37	Micăsasa	sosește	2.05	11.13
12.24	—	1.48	8.37	Copșa-mică	pleacă	1.47	3.02
12.53	—	2.20	9.05	Mediaș	sosește	1.11	2.36
1.07	—	2.30	9.05	Elisabetopole	sosește	12.58	2.21
1.14	—	2.37	9.31	Sighișoara	pleacă	12.47	2.16
1.45	—	3.11	9.31	Hașfalău	sosește	12.06	1.44
2.01	—	3.27	9.43	Homorod	sosește	11.45	1.25
2.15	—	3.32	9.47	Agostonfalva	sosește	11.09	1.06
2.33	—	3.52	10.01	Apața	sosește	10.53	12.51
3.04	—	4.22	10.25	Feldioara	sosește	10.24	12.23
3.40	—	4.57	10.53	Brașov	pleacă	9.48	11.49
3.47	—	5.04	11.—	Timiș	sosește	9.02	11.42
4.03	—	5.33	11.15	Predeal	sosește	8.43	11.27
5.23	—	7.03	12.26	București	pleacă	7.30	10.15
6.03	—	7.43	12.58			6.49	9.30
6.34	—	8.13	1.16			6.27	9.17
7.10	—	8.48	1.35			5.56	8.40
7.50	—	9.27	2.09			5.20	8.13
11.40	—	3.55	2.19			5.—	5.—
12.38	—	4.40	3.01			8.45	4.24
1.11	—	5.10	3.31			8.20	3.32
8.05	—	11.55	9.10			7.35	7.35

Budapesta—Arad—Teiuș

Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat
10.00	10.00	12.30	8.50	pleacă	Viena	sosește	3.25
8.10	6.50	10.00	2.—	B.-Pesta gara centr.	sosește	6.10	
11.09	8.53	1.30	4.22	Szolnok	sosește	2.49	
3.32	11.51	6.05	7.11	Arad	pleacă	9.35	
4.07	12.11	6.35	—	Glogovaț	sosește	8.57	
4.22	—	6.46	—	Gyorok	sosește	8.45	
4.47	—	7.06	—	Paulia	sosește	8.24	
5.03	—	7.16	—	Monia-Radna	sosește	8.12	
5.30	12.50	7.34	—	Conop	sosește	7.57	
5.54	—	7.55	—	Bėrzava	sosește	7.22	
6.11	1.16	8.11	—	Soborșin	sosește	7.05	
6.58	1.46	8.51	—	Gurasada	sosește	6.25	
7.27	2.05	9.19	—	Iia	sosește	5.50	
7.53	—	9.43	—	Branicica	sosește	5.23	
8.08	2.28	9.59	—	Deva	sosește	5.13	
8.26	—	10.17	—	Simeria (Piski)	sosește	4.49	
8.52	2.54	10.42	—	Orăștie	sosește	4.27	
9.24	3.13	11.20	—	Șibot	sosește	4.12	
9.52	3.32	11.53	—	Vințul-de-jos	sosește	3.33	
10.16	—	12.19	—	Alba-Iulia	sosește	3.13	
10.40	4.15	12.44	—	Teiuș	pleacă	2.53	
11.01	4.28	1.02	—			4.34	
11.30	4.50	1.28	—			4.17	

Vințul-de-jos—Sibiu.

Tren mixt	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren mixt
—	2.00	7.30	4.10
—	2.24	7.57	4.31
—	2.47	8.20	4.49
—	3.11	8.44	5.08
—	3.21	8.54	5.17
—	3.40	9.12	5.31
—	3.54	9.26	5.42
—	4.30	10.05	6.11
—	4.58	10.33	6.33
—	5.27	11.07	6.56
—	5.40	11.20	7.06
—	5.50	11.30	7.15
—	6.01	11.45	7.24
—	6.18	12.03	7.35
—	6.44	12.29	7.56
—	6.55	12.40	8.05

Arad—Timișoara

Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt
6.15	11.56	5.00	pleacă
7.00	12.42	6.14	Arad
7.21	1.05	6.52	Vinga
7.49	1.35	7.39	Mercuzifalva

Nota. Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.